

Evnafrøðislig og bakteriologisk starvsstova

Landsstýrið hefur lagt uppskot fram um bygging av einari evnafrøðisligari og bakteriologiskari starvsstovu. Mælt verður til, at hon verður bygd á Debessartrøð

Á tingfundi mikudagin, legði Sámal Petersen fyrri landsstýrið uppskot fram um bygging av eini evnafrøðisligari og bakteriologiskari starvsstovu.

I viðmerkingunum verður m. a. sagt:

I janúar 1969 tóku djórælæknin, stjórin í Føroya fiskasølu, Jákup Haraldsen, setti landsapotekarinn, fyrstæðumaðurin í fiskiðnaðarstovuni og landslæknin seg saman í sjálvkravdari nevnd at gera uppskot til stovnssetan av evna-

frøðisligari og bakteriologiskari starvsstovu.

Orsøkin til, at nevndu menn tóku seg saman varð, nýggja heilsusamtýktin um regluligt eftirlit við drekkivatni o. ø.

Sjálvkravda nevndin hefur givið frá sær álit og uppskot til Fróðskaparsetrið, og hefur settur ráðið hjá Fróðskaparsetrinum einmælt samtykt at taka sær av málinum, um landsstýrið góðtekur uppskotið.

Nevndin skjýtur upp, at bygt verður á Debessartrøð

sum deild av Fróðskaparsetrinum evnafrøðilig og bakteriologisk starvsstova, og at hon eisini fer undirvísingarlígar og rannsóknarlígar skyldur. Fróðskaparsetrið skal sjálvt eiga húsið og ber fíggarliga raksturinn. Byggikostnaðurin verður mettur til 1,4 milj. kr.

Nevndin heldur, at tað er mest náttúrligt at fiskiðnaðarstovan verður samskipað við starvsstovurnar.

Árliga rakstrarútreiðslurnar eru mettar soleiðis:

Lønir, 450.000 kr., ymskar útreiðslur 80.000 og húsaleiga 102.000 kr.

Landsstýrið tekur undir við hesum, ið fort er fram, at bygd verður umrødda starvsstova og soleiðis, at landskassin ber útreiðslurnar av rakstrinum eftir lóg um Fróðskaparsetrið, sigur landsstýrið i uppskotinum.

Elizabet
beth
Tay-
lor
i Rom

Elizabeth Taylor — ið eftir hvat pressufotografarnir siga verður vakrari fyrri hvørja ferð teir siggja hana — kom her fyrri til Rom. Hon skuldi hitta mann sín og meistara — sum hon plagar at siga — Richard Burton, ið nú er við í upptøkunum til ein film um Trotsky, har hann hefur høvuðsleiklutin sum Leon Trotsky.

At arbeiða fyrri friði millum eystur og vestur er endamálm hansara

Nobelnevndin hefur avgjørt at lata ársins Nobel-friðarheildursløn til vesturtýska sambandskanslaran, Willy Brandt. Tað er danski javnaðarflokkurin, sum hefur skotið upp, at tað var hann, sum skuldi fáa friðarheildurslønina.

Tað man vera fáur sum i orðum og verki hefur arbeitt so iðin fyrri linna millum eystur og vestur sum núverandi sambandskanslari Vestur-Týskland, Willy Brandt.

Nobelnevndin tók seinasta mikudag avgerð um, hvør ið

skuldi hava virðisløna og samdust teir um Willy Brandt, sum var skotin upp av danska javnaðarflokkinum.

Skúlaviðurskiftini hjá sovjetsku norðan-tjóðunum

Sovjetski blaðmaðurin Jurij Borin sigur frá eftir Lev Belikov, ið nú er dekanur fyrri deildini fyrri norðanfólk á Gertsen-læristovninum í Leningrad

I 1931 kom Komsomol-limurin Lev Belikov eystur á Kantjalsku tundruna. Ikki var hann meira enn 18 ára gamal og hevði ongantíð verið á Tjukotku fyrr. Ørindi hansara vóru at læra børnini har um leiðir at lesa og skriva. Rætti-leir skúlar vóru eingir á Kantjalsku tundruni tá, tí mátti Lev ferðast um millum bygdir og tjaldegur. Hann fór langar

leiðir við reinidýrasleðu, vitjandi fólkini í skinnstjöldunum, tey buðu honum drekka, og hann kom á tal við gamlar menn. Teir vildu fegin tosa við hann og vóru bliðir, men lata børnini í skúla víiðu teir ikki, tjukotsk børn høvdu ikki stundir til savorðið hjá teir; dreingirnir skuldu ansa reindýrum og genturnar hjálpa til heima við hús. Kortini, at

enda fekk Lev hin gamla Tanjite í sin part. Tanjite læt Lev halda skúla har í bygðini og fór harafturat sjálvur at læra Lev málið, ið tey tosa har. Um dagarnar lærði Tanjite Lev mál sitt, og børnini lærdu hann at aka á reinsdýrasleðu. Um kvöldini hittust lærarin og tey átta skúlabørnini í einum tjaldi, og har lærði hann tey stavirnar og segði teimum frá, hvussu vorðið var aðrastaðni

Soleiðis var tá.

I 1949 legði sovjetska stjórnin serdeild fyrri norðanfólkini afturat Gertsen-lærstovninum í Leningrad. Løngi í 1925 — átta ár eftir kúðingina — kom fyrsti bólkur av norðanfólki (tjuktum, nanajtsum, nentsum, itelmenum, evenkum o.ø.) til Leningrad at læra á

verkamannafakulteti universitetsins har. 19 vóru teir í tali. Tveir ella trýggir dugdu at lesa og skriva, hinir ikki.

Hesir 19 norðanmennir skuldu búgva í fimm rúmun í studentasambýli verkamannafakultetsins, men fyrst skuldu rúmini setast í stand; tí fingur teir fyrri innivist í Jekaterinu-borgini sunnan fyrri Leningrad, har tsararnir høvdu summarbústað. (Seinni var hesin staður kallaður Detskoe Se-lo (Barnabygðin), nú er hann róptur Gorod Pusjkin).

Um kvöldið, tá næmingarnir vóru afturkomnir av universitetinum, kundu bygðafólkini, ið komu fram við borgini, siggja eina óvanliga sjón: inni í parkini utan um borgina brann bál, og uttan um eldin sátu lögur fremmandir menn skinnkleddir.

Tað var ikki lætt hjá norðanfólkunum, ið kom vesturum at ganga í skúla, at venja seg við fremmandu viðurskiftini — nógv dugdu sum sagt hvørki at lesa ella skriva, høvdu ikki sæð pappir og býant, tiansheldur annað, ið vit plaga at rópa hentleikar. Tað leið, sum onnur fólk høvdu strevast í nógv tusund ár fram imóti tekniskari vitan og nýggjum samfelagsskipanum, skuldu fólkini fyrri norðan renna eftir fáum árum.

Fyrsti fólkskommissururin fyrri upplýsing, Anatolij Lunatjarskij, segði um verkamannafakultetið: »Verkamannafakultetið fyrri norðanfólkini er eitt undur av sínum sag...» Verkamannafakultetið, »Rabfak«, var avtikið í 1930. Í staðin varð serstakur hægri skúli stovnaður, sum fyrst og